

PROBLEM ZABEZPIECZENIA PRAW SKAZAŃCÓW W KRYMINALNO-WYKONAWCZYM SYSTEMIE UKRAINY

W artykule naukowym autorem określone problemy zabezpieczenia praw skazańców w kryminalno-wykonawczym systemie Ukrainy, zrobiono analizę normatywno-prawnej bazy co do zaznaczonych problemów. Autor proponuje najnowsze sposoby rozwiązania problemów zabezpieczenia praw skazańców w kryminalno-wykonawczym systemie przez wprowadzenie zmian i dopełnień do normatywnych aktów co do zabezpieczenia praw skazańców.

Kluczowe słowa: prawa, skazaniec, kryminalno-wykonawcza służba, warunki trzymywania.

THE PROBLEMS OF RIGHTS CONVICTS IN THE PENAL SYSTEM OF UKRAINE.

In the scientific article author identified problems ensuring the rights of prisoners in the Criminal Executive system of Ukraine, made analysis of the legal framework for these problems. The author offers new ways and means of solving the problems of the rights of prisoners in the Criminal Executive system through amendments to the normative acts that ensure the rights of prisoners.

Keywords: rights, convict, Criminal Executive Service conditions of detention.

ПРОБЛЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЗАСУДЖЕНИХ У КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ

У науковій статті автором визначені проблеми забезпечення прав засуджених у кримінально-виконавчій системі України, зроблено аналіз нормативно-правової бази щодо зазначених проблем. Автором пропонуються новітні шляхи і способи розв'язання проблем забезпечення прав засуджених у кримінально-виконавчій системі через внесення змін та доповнень до нормативних актів що забезпечення прав засуджених.

Ключові слова: права, засуджений, кримінально-виконавча служба, умови тримання.

Постановка проблеми. Кількість ув'язнених в Україні постійно зростає. Зокрема, за даними Державної пенітенціарної служби України у другому півріччі 2011 року чисельність осіб, позбавлених волі в Україні, зросла на 2,49%, або на 3 839 осіб. На 100 тис. населення в Україні за ґратами тримається 345 осіб, що відповідає росту на 10% та майже вчетверо перевищує показник у країнах Західної Європи. Згідно з статистичними даними за період 2009-2011 років зростала смертність засуджених, дещо зменшилася кількість хворих на туберкульоз, продовжується збільшення чисельності ВІЛ-інфікованих. Так станом на 1 листопада 2011 року померло 961 засуджених, для порівняння у 2009 році число померлих – 764, у 2010 р. – 808 осіб. Кількість хворих на СНІД у 2009 році становила 5073, 2010 р. – 6069, 2011р. – 6560 осіб.

**RYABYKH N.V.
ZASTĘPCA GŁOWI
KATEDRI
PRAWA PUBLICZNEGO
NA DYSCYPLIN
UNIWERSYTECIE
WSPÓŁCZESNEJ
WIEDZY**

Захворювання на туберкульоз характеризується такими кількісними показниками - у 2009 р. число хворих було 6079 осіб, 2010 р. – 5687 та в 2011 р. – 5002 особи.

На сьогоднішній день Україна перебуває на шляху інтеграції до Європейського Союзу. З метою успішної інтеграції нашої державі перш за все потрібно зробити все можливе для того, щоб забезпечити весь комплекс конституційних прав усім без винятку громадянам України. І право на медичну допомогу є визначальним в системі конституційних прав громадян. Попри це організація медичного обслуговування в нашій державі є незадовільною, особливо гостро це проявляється у наданні медичної допомоги особам позбавленим волі. Медичні послуги, які надаються позбавленим волі особам, знаходяться на вкрай низькому рівні, а медичні працівники не є незалежними від керівництва місць позбавлення волі, вони є працівниками відомства і нерідко нехтують професійною сумлінністю на користь вимог в'язничного керівництва. До того ж існує низка нерегульованих проблем у використанні медпрепаратів медичними структурами відомства.

Аналіз останніх досліджень. Проблема забезпечення прав засуджених у кримінально-виконавчій системі в Україні присвячували свої дослідження такі науковці, як Гель А. П., Діденко А.І., Семаков Г.С., Колб О.Г, Джужа О.М. та ін.

Метою даної статті є визначення пріоритетів та шляхів реформування Державної кримінально-виконавчої служби України, діяльність якої має ґрунтуватися на принципах законності, гуманізму, дотримання прав людини і громадянина, міжнародних стандартах поведіння із засудженими та особами, узятими під варту.

Виклад основних положень. Однією з найбільш вразливих сфер у житті суспільства та державної політики лишається сфера застосування кримінальних покарань. І це не дивно, оскільки основним змістом покарання є застосування примусу і, відповідно, правообмежень до особи. Саме у цій сфері діяльності ризик зловживань щодо особи, яка зазнала правообмежень, а отже позбавилася певної міри захисту, є дуже високим. На ці факти неодноразово звертали увагу представники різноманітних державних та громадських організацій як в Україні, так і з числа міжнародних недержавних інституцій.

Існуюча система виконання кримінальних покарань та попереднього ув'язнення, побудована ще за радянських часів, не відповідає сучасному рівню соціально-економічного розвитку суспільства та принципам гуманізму і поваги до прав і свобод людини у процесі виконання покарань.

Станом на 1 січня 2012 року у підпорядкуванні Державної пенітенціарної служби України перебуває 143 установи виконання покарань, 33 слідчі ізолятори, 8 виховних колоній та 703 підрозділи кримінально-виконавчої інспекції, а загальна чисельність засуджених та осіб, узятих під варту, становить близько 320 тис., з яких 157,3 тис. тримається в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах, 126,6 тис. перебуває на обліку в органах кримінально-виконавчої інспекції, що значно перевищує можливості служби [3].

Поряд з тим, з огляду на значну кількість засуджених, хворих на соматичні та психічні захворювання, поширення серед засуджених інфекційних хвороб, насамперед туберкульозу та ВІЛ/СНІДу, залишається гострою проблема забезпечення таких засуджених належною медичною допомогою.

Заклади охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України не відповідають вимогам державних будівельних норм, в установах виконання покарань не забезпечується санітарне та епідемічне благополуччя. Нагальною є потреба в облаштуванні в закладах охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України дільниць слідчих ізоляторів для надання медичної допомоги особам, узятим під варту, вирішення проблемних питань організації лікування осіб, узятих під варту, які є хворими на туберкульоз або інші небезпечні інфекційні хвороби, питання стаціонарного лікування засуджених жінок у закладах охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України.

Також дотепер не вирішено питання облаштування у проти туберку-льозних закладах спеціальних місць для тримання узятих під варту осіб, які хворі на туберкульоз.

Крім того, недостатній рівень фінансування заходів медико-санітарного обслуговування осіб, які тримаються в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах, не дає можливості проводити в необхідному обсязі протиепідемічні заходи. Понад 80 відсотків медичного обладнання вичерпало свій ресурс і морально застаріло, що унеможливорює своєчасні та на належному рівні діагностування і лікування хворих.

Низький рівень організації соціально-виховної та психологічної роботи із засудженими не забезпечує умов для ефективної індивідуальної корекції їх поведінки, створення умов для виправлення і ресоціалізації засуджених, що призводить до непоодиноких випадків суїцидів в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах, невідповідності до життя після звільнення з установ виконання покарань і, як наслідок, до значної кількості випадків пенітенціарного рецидиву.

Щодо медичного обслуговування: медичне обслуговування, а також лікувально-профілактична і протиепідемічна робота в місцях попереднього ув'язнення організуються і проводяться відповідно до законодавства про охорону здоров'я. Порядок надання ув'язненим медичної допомоги, використання лікувальних закладів органів охорони здоров'я, залучення з цією метою їх медичного персоналу та проведення медичних експертиз визначається Державним департаментом України з питань виконання покарань, Міністерством оборони України і Міністерством охорони здоров'я України. В кінцевому підсумку, медичне обслуговування осіб, які тримаються в місцях попереднього ув'язнення, здійснюється за правилами та нормами, що регулюють процес виконання-відбування позбавлення волі.

Особи, які позбавлені свободи з будь-яких підстав і перебувають в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах, мають таке ж право на належну медичну допомогу та лікування, як й інші громадяни. Проте порядок реалізації цього права є іншим ніж для решти громадян. Основні вимоги щодо медичного забезпечення ув'язнених та засуджених регламентовані як Європейськими в'язничними правилами, так і національним законодавством України.

Відповідно до вимог Європейських в'язничних правил організація медичного обслуговування у пенітенціарних закладах повинна здійснюватися з урахуванням ряду приписів, зокрема:

1. Медичні служби у пенітенціарних установах повинні тісно співпрацювати з загальною адміністрацією охорони здоров'я національного або місцевого рівня;
2. Хворі в'язні, які потребують допомоги спеціаліста, госпіталізуються у спеціалізовані установи або звичайні лікарні. Якщо установа має власне лікувальне відділення, його приладдя, обладнання та ліки мають бути достатніми для забезпечення медичного обслуговування та лікування хворих в'язнів;
3. В'язні не повинні використовуватись для експериментів, що можуть призвести до фізичної або моральної шкоди;
4. Коли це практично можливо слід вживати заходів для того, щоб пологи приймалися не у в'язниці, а у звичайній лікарні. В іншому випадку пенітенціарна установа повинна мати персонал і обладнання, необхідні для прийняття пологів та післяпологового догляду.

Медичний і санітарний персонал:

- кожний пенітенціарний заклад повинен мати не менше одного лікаря загальної медичної практики, що має відповідну кваліфікацію;
- вжиття заходів по забезпеченню у випадках термінової необхідності невідкладної допомоги лікаря, що має відповідну кваліфікацію;
- кожна пенітенціарна установа повинна мати персонал, що має належну медичну підготовку;
- послуги кваліфікованих дантистів і окулістів повинні бути доступні кожному ув'язненому.

На лікаря покладається ряд обов'язків:

- лікар або кваліфікована медична сестра обстежує кожного ув'язненого при першій нагоді;
- лікар або кваліфікована медична сестра обстежує ув'язненого за його проханням, а також оглядає всіх ув'язнених у міру необхідності [6].

Основним проблемним моментом є те, що місця попереднього ув'язнення є найбільш переповненими та неналежно обладнаними й тому в них неможливо забезпечити належні умови тримання. Найгострішою проблемою Державної кримінально-виконавчої служби України є перевантаженість установ виконання покарань та слідчих ізоляторів.

Зазначена проблема обумовлена низкою чинників, серед яких основними є: нерозвиненість механізму застосування системи запобіжних заходів, альтернативних тримання під вартою, низький рівень роботи кримінально-виконавчої інспекції, а отже, неефективність покарань, не пов'язаних із позбавленням волі, і, як наслідок, поширеність практики надання судами переваги покаранням у виді позбавлення волі.

В останні роки були виділені значні фінансові ресурси для зміни умов тримання осіб в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах і певним чином ці умови були поліпшені. Водночас більшість проблем до цього часу не розв'язано.

Так, частина режимних корпусів у слідчих ізоляторах перебуває у незадовільному технічному або навіть аварійному стані та не придатна для тримання осіб, узятих під варту. Більшість будівель і споруд, інженерних мереж установ виконання покарань та слідчих ізоляторів, які побудовано та введено в експлуатацію понад 50 або навіть 100 років тому, вичерпали свій ресурс.

Незадовільний стан інженерно-технічних засобів охорони та спеціальної техніки, що експлуатуються понад 40 років, негативно впливає на надійність охорони установ виконання покарань та слідчих ізоляторів.

Незважаючи на те, що у 2003 році було прийнято Кримінально-виконавчий кодекс України, в якому закладено якісно нові засади виконання кримінальних покарань, на сьогодні в Україні фактично збережено радянську систему управління виправними закладами з притаманними їй рисами адміністративно-командного управління, що перешкоджає належному виконанню завдань, покладених на Державну кримінально-виконавчу службу України.

Кодекс, а слідом за ним і ціла низка інших законів та підзаконних нормативних актів, були прийняті.

На цей час, коли вже склалася певна правозастосовча практика та досвід регулювання і використання вказаних нормативних актів, можна з впевненістю констатувати – нові нормативно-правові акти в сфері виконання кримінальних покарань виявилися не достатньо ефективними, суперечливими та такими, що не відповідають вимогам міжнародних стандартів поводження із засудженими і актам із запобігання катуванням і фактично не виконали сподівань, які поклалися на них.

Отже, існує реальна потреба в виявленні проблемних моментів, їх формулюванні та докладанні зусиль щодо усунення тих нормативних та практичних інститутів, які роблять кримінально-виконавчі правовідносини середньовічним атавізмом. Проблеми забезпечення прав засуджених поводження, катування, рабство та позбавлення осіб елементарних прав та гідності мають благодатне підґрунтя.

Кримінально-виконавчі та супроводжуючи їх правовідносини, які склалися за період дії нового кримінально-виконавчого законодавства, дозволяють виявити деякі проблемні моменти та поділити їх на:

- проблеми концептуального характеру та
- проблеми практичного (прикладного) характеру.

Перші стосуються принципів положень, які постулюють правове становище засуджених та осіб, які опинилися в місцях попереднього ув'язнення, правила презумпції невинності та аналогічні норми законодавства. Вони мають вирішальне значення для надання особі певного комплексу прав та визначення основних напрямків діяльності

органів держави в сфері застосування покарань та інших обмежуючих заходів. Ці проблеми властиві всій вітчизняній системі покарань.

Друга група проблемних моментів виявилися, а точніше сформувалися в процесі виконання кримінальних покарань та застосування правообмежень. Ці інститути були створені завдяки тим недосконалостям, які містять норми кримінально--виконавчого права.

Враховуючи зобов'язання, які прийняла на себе Україна під час вступу до численних міжнародних організацій, одним із шляхів вирішення проблеми є введення інституту міжнародного контролю за виконанням цих зобов'язань державою та встановленню механізму реалізації такого контролю. Насамперед, міжнародний контроль є необхідним у сфері виконання кримінальних покарань і забезпеченні прав осіб, які тримаються в місцях фактичного обмеження або позбавлення волі та засуджених.

Так, про невідповідність умов тримання засуджених та осіб, узятих під варту, нормам національного законодавства та європейським стандартам неодноразово відзначалося в доповідях Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, а також у доповідях авторитетних міжнародних інституцій – Комітету ООН проти катувань, Комітету ООН з прав людини, Європейського комітету з питань запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню.

Зокрема, неодноразово зверталась увага України на переповненість установ виконання покарань, неналежні кількість та якість продуктів харчування, медичну допомогу, умови перевезення, нестачу денного світла та свіжого повітря, не виправдані режимні обмеження тощо.

Різні аспекти тримання під вартою були негативно оцінені Європейським судом з прав людини в рішеннях у справах проти України.

Крім того, на даний час вживаються недостатні заходи щодо виконання міжнародних зобов'язань України стосовно створення належних умов тримання засуджених, зокрема в частині переходу від казарменого до блокового розміщення засуджених та збільшення норми жилої площі на одного засудженого.

Висновки. Як показує аналіз вивчення наукових джерел та різноманітних проектів нормативно-правових актів, що стосуються у тій чи іншій мірі захисту прав засуджених від злочину, як зі сторони засудженого, так і зі сторони працівника Державної кримінально-виконавчої служби України, їх зміст і спрямованість носять різноманітний характер. Якщо здійснити певну типологію цих підходів, то слід, зокрема, виділити наступні з них:

- реформування вітчизняного законодавства шляхом приведення його до кращих стандартів;
- посилення судового контролю за виконанням рішень судів щодо потерпілих;
- створення національної системи надійних гарантій захисту прав законних інтересів громадян, зокрема засуджених;
- введення, на нашу думку, у нормативно-правові акти України елементів так званої англо-американської форми права.

Більшість з названих недоліків є результатом системної та цілеспрямованої діяльності відповідних органів та установ. Отже, й одним з вирішальних моментів в вирішенні проблем є відповідні кадрові зміни як у складі центрального апарату Департаменту, так і в конкретних установах виконання покарань.

Наступним заходом, який безумовно повинен відбутися є внесення змін до кримінально-виконавчого законодавства. На цей час вже існує дуже багата практика застосування норм кримінально-виконавчого законодавства, котра й виявила цілу низку недоліків, а також зробила можливим визначення шляхів їх усунення. Відповідно, з врахуванням практичного досвіду в законодавство необхідно внести такі зміни, які допоможуть вдосконалити процес виконання-відбування покарань, зробити його більш доступним та передбачуваним.

Необхідно налагодити систему дійсного громадського та міжнародного контролю за діяльністю в установах відбування покарань. Зробити такий контроль працюючим та ефективним. Для цього потрібно визначити порядок його здійснення, повноваження,

джерела фінансування, а також відповідальність посадових осіб кримінально-виконавчої системи за невиконання законних вимог громадських контролерів. Важливим є незалежність громадського контролю від державних органів влади.

І останнім, але майже самим важливим, є зміна парадигми, концепції покарання та порядку й умов його відбування. Йдеться про формування образу засудженого, як особи, яка зробила помилку, але не безнадійну. Необхідне додання зусиль на руйнування заохочення субкультури засуджених, як осіб, які мають якусь романтичну та гірку і несправедливу долю. До засудженого треба ставитися як до звичайної людини, яка тимчасово перебуває в місцях позбавлення волі, має честь та гідність і незабаром буде звільнена. Відповідно, й система органів не повинна носити карально-табірне забарвлення, а бути установами, які забезпечують фізичну ізоляцію засуджених та намагаються насамперед не зашкодити особі цією ізоляцією.

Література:

1. Конституція України. – Х . : Веста : Вид-во „Ранок” , 2007. – 64 с.
2. Кримінально-виконавчий кодекс України від 11 липня 2003 року: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>.- 207 с.
3. Про концепцію державної політики у сфері реформування Державної кримінально-виконавчої служби України: Указ Президента України від від 8 листопада 2012 року № 631/2012.
4. Віктимологічні засади боротьби зі злочинами, що вчиняються в установах виконання покарань України : Навчальний посібник для студентів юридичних навчальних закладів / Джужа О.М., Коваленко В.В., Колб О.Г. та ін.; За заг. ред.. О.М. Джужа та В.В.Коваленка. – Хмельницький: ХмЦНП, 2012.-172 с.
5. Рабінович П. М., Федик С. Є. Особливості тлумачення юридичних норм щодо прав людини (за матеріалами практики Європейського суду з прав людини) // Праці Львівської Лабораторії прав людини і громадянина Науково-дослідного інституту державного будівництва та місцевого самоврядування Академії правових наук України. Серія І. Дослідження та реферати / Редкол.: П. Рабінович (гол. ред.) та ін. – Львів: Астрон, 2004. – Вип. 5. – 124 с.
6. Європейські в'язничні правила 1987 р. // Офіційний вісник України. – 2006. – №32. – Ст. 270.

PROBLEM OF HUMAN CONVICTS IN THE PENAL SYSTEM UKRAINE

RYABYKH N.

Problem. Number of prisoners in Ukraine is growing. In particular, according to the State Penitentiary Service of Ukraine in the second half of 2011, the number of persons deprived of liberty in Ukraine has increased by 2.49%, or 3839 persons. On 100 thousand people in Ukraine in jail holds 345 people, which corresponds to a by 10% and nearly four times higher than in Western Europe. According to statistical data for the period of 2009-2011 increased mortality convicts slightly decreased the number of TB patients continuing increase in the number of HIV-infected people. So as of November 1, 2011 961 prisoners died, compared with 2009, the number of deaths - 764 in 2010 - 808 persons. Number of AIDS in 2009 was 5073, 2010 - 6069, 2011. - 6560 persons. TB disease characterized by the following quantitative indicators - in 2009 the number of patients was 6079 persons, 2010 - 5687 and in 2011 - 5002 persons.

Today Ukraine is on the path of integration into the European Union. With the successful integration of our country above all need to do everything possible to ensure that the full range of constitutional rights of all citizens, without exception, Ukraine. And the right to health care is crucial in the constitutional rights of citizens. Despite this, a health maintenance organization in our country is not satisfactory, especially acutely manifested in providing medical assistance to persons deprived of their liberty.

Medical services provided to persons deprived of their liberty are at extremely low levels, and health care workers are not independent from the management of prisons, they are employees of the department and often neglected in favor of professional integrity requirements of prison management. In addition, there are a number of unresolved problems in the use of medicines by medical institutions department.

Analysis of recent research. The problem of ensuring the rights of prisoners in the penal system in Ukraine devoted his research scientists such as Gel A.P., Dodsworth A.I., Semakov, G.S. Kolb, O.G., Dzhuzha A.M. and others. The purpose of this paper is to identify priorities and ways of reforming the State Penitentiary Service of Ukraine, whose work is based on the principles of legality, humanism, respect for human and civil rights, international standards of treatment of prisoners and persons detained.

The presentation of the basics. One of the most vulnerable sectors in society and public policy remains the scope of criminal penalties. This is not surprising, since the main content penalty is a compulsion, and therefore law of restriction to person. It is in this area of risk of abuse against a person who has suffered law of restriction and thus rid some degree of protection is very high. These facts have repeatedly drawn the attention of representatives of various governmental and non-governmental organizations in Ukraine and in the international non-governmental institutions. The current system of execution of criminal sentences and detention, built during the Soviet era, does not meet the current level of socio-economic development of society and the principles of humanism and respect for human rights and freedoms in the penitentiary.

As of January 1, 2012 in the submission of the State Penitentiary Service of Ukraine is 143 penal institutions, 33 remand centers, 8 correctional facilities and 703 units criminal executive inspection, and the total number of prisoners and persons detained, is about 320 thousand, of which 157.3 thousand held in prisons and detention centers, 126.6 thousand is registered with the organs of the criminal executive inspection, which greatly exceeds the capacity of the service [3].

At the same time, given the large number of prisoners with physical and mental illness among prisoners spread of infectious diseases, especially tuberculosis and HIV / AIDS remains an acute problem of such prisoners adequate medical care.

Healthcare State Penitentiary Service of Ukraine do not meet state building codes, in the penitentiary not provide sanitary and epidemiological welfare. There is an urgent need to equip health facilities in the State Penitentiary Service of Ukraine stations, detention centers to provide medical assistance to persons taken into custody, the solution of problems of the treatment of persons detained who are sick with TB or other dangerous infectious disease, the question of

hospitalization incarcerated women in health care of the State Penitentiary Service of Ukraine.

There has not yet resolved the question of improvement against tuberculosis schools special places for holding detained persons who have tuberculosis. In addition, the lack of funding for health care of people held in prisons and detention centers, makes it impossible to carry out the required extent anti-epidemic measures. More than 80 percent of medical equipment exhausted their resources and obsolete, making it impossible to timely and appropriate level of diagnosis and treatment of patients. Low levels of social, educational and psychological work with prisoners does not provide conditions for effective self-correcting their behavior, enabling correction and resocialization, leading to frequent cases of suicides in prisons and detention facilities, lack of training for life after release from institutions Penitentiary and as a result, a significant number of cases, prison recidivism.

On health care: medical care, and medical-preventive and anti-epidemic work in detention centers are organized and conducted in accordance with the laws of health. The procedure for providing medical care to prisoners, the use of medical institutions of health, bringing this to their medical staff and medical examination determined by the State Department of Ukraine for Enforcement of Sentences, the Ministry of Defense of Ukraine and the Ministry of Health of Ukraine. Ultimately, medical care of persons held in pretrial detention, carried by the rules and regulations governing the execution-serving imprisonment. Persons deprived of liberty for any reason and are in prisons and detention centers, have the same right to adequate medical care and treatment as other citizens. However, the order of realization of this right is different than for other citizens. The basic requirements for medical care of prisoners and prisoners regulated as the European Prison Rules and the national legislation of Ukraine. According to the European Prison Rules health maintenance organization in penal institutions should take into account a number of requirements, including:

1. Medical services in penal institutions should closely cooperate with the general administration of health national or local level;
2. Sick prisoners who require specialist care, hospitalized in specialized institutions or hospitals. If the institution has its own therapy department, its supplies, equipment and medications should be sufficient to provide medical care and treatment of prisoners;
3. Prisoners should not be used for experiments that may lead to physical or moral harm;
4. When practicable measures should be taken to not taken birth in jail, but in a normal hospital. Otherwise penal institution must have staff and equipment necessary for the delivery and postpartum care.

Medical and health staff:

- each penitentiary institution must have at least one physician general medical practice that has the appropriate qualifications;
- take measures to ensure in cases of urgent necessity emergency physician who has appropriate qualifications;
- every penal institution must have staff with appropriate medical training;
- services of qualified dentists and optometrists should be available to every prisoner. At the doctor assigned several responsibilities: • physician or a qualified nurse examines each prisoner at the earliest opportunity; • physician or a qualified nurse examines inmate upon request and inspect all prisoners as needed [6].

Main points of concern is that the pretrial detention is the most crowded and ill-equipped because they can not provide the proper living conditions. Most acute problem of the State Penitentiary Service of Ukraine is overloaded penal institutions and detention centers.

This problem is caused by several factors, among which are: the lack of the mechanism of application of preventive measures alternative to detention, the low level of criminal executive inspection and, therefore, ineffective penalties not involving deprivation of liberty, and as a result, spread practice of courts advantages punishment of imprisonment.

In recent years, were allocated significant financial resources to change the conditions of detention of persons in prisons and detention centers and in some ways these conditions have been improved. However, most of the problems has not been solved.

Thus, some cases of regime in detention centers located in poor maintenance or even dangerous condition and not suitable for the detention of persons taken into custody. Most buildings, utilities penal institutions and detention centers that were built and put into operation

more than 50 or even 100 years ago, exhausted their resources.

Unsatisfactory technical means of protection and special equipment, operated for more than 40 years, affects the of penal institutions and detention centers.

Despite the fact that in 2003 adopted the Criminal Executive Code of Ukraine, which laid a qualitatively new basis implementation criminal penalties, today in Ukraine actually saved the Soviet system of correctional facilities with its features administrative-command management, preventing the proper execution of tasks assigned to the State Penitentiary Service of Ukraine.

Code, and after him, and a number of other laws and by-laws were adopted.

At this time when there was already some experience in-law and regulation and use of these regulations, we can confidently state that - new regulations in the area of enforcement of criminal penalties were not efficient enough, contradictory, and those that do not meet international standards of treatment with prisoners and acts to prevent torture and actually fulfilled expectations that relied on them. So there is a real need for identifying problematic issues, their formulation and efforts to remove the legal and practical institutions that make criminal-executive relationship medieval throwback. Problems of prisoners' rights , torture, slavery, and depriving people of basic rights and dignity are fertile ground. Penal and accompanying legal relations that have developed over the period of a new penal legislation can detect some problematic moments and share them on:- Problems of conceptual nature and- Problems of practical (applied) character.

The first principal provisions relating to postulate the legal status of prisoners and persons who were in detention, rules of presumption of innocence and similar laws and regulations. They are crucial to providing a certain set of rights and definition of the main activities of state bodies in the sphere of application of penalties and other restrictive measures. These problems are inherent throughout the national system of penalties.

The second group of problematic issues were, or rather formed in the course of criminal sentences and use law restrictions. These institutions were created due to those imperfections that contain provisions of penal law. Given the commitments made by Ukraine upon accession to numerous international organizations, one way to solve the problem is the introduction of international control over the implementation of these commitments, the state and the establishment of the mechanism of such control. First, international monitoring is necessary in the enforcement of criminal penalties, and ensuring the rights of people held in places of actual restriction or imprisonment and prisoners.

Thus, the discrepancy conditions of prisoners and persons taken into custody, domestic law and European standards repeatedly noted in the reports of the Supreme Rada of Ukraine on Human Rights, as well as reports of authoritative international organizations - the UN Committee against Torture, the UN Committee on Human Rights , the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment.

In particular, repeatedly underlined Ukraine overcrowding of penal institutions, inadequate quantity and quality of food, medical care, transportation conditions, lack of daylight and fresh air, unjustified restriction regime etc..

Various aspects of detention were negatively evaluated by the European Court of Human Rights decision in the case against Ukraine. Moreover, at present insufficient measures taken to implement the international commitments of Ukraine concerning the creation of appropriate conditions of detention of prisoners, in particular as regards the transition from the barracks to block placement of prisoners and increasing standards of residential space per prisoner.

Conclusions. An analysis study of scientific sources and various draft legal acts relating to some extent protect the rights of prisoners of offense from both convict and on the part of an employee of the State Penitentiary Service of Ukraine, their content and direction are varied character. If you make a typology of these approaches, it should, in particular, the following ones:

- Reforming domestic legislation by bringing it to the best standards;- Strengthening judicial enforcement of court decisions on victims; - Creation of a national system of safeguards protection of legitimate interests of citizens, including prisoners;- The introduction, in our opinion, the legal acts of Ukraine elements of so-called Anglo-American forms of law.

Most of these deficiencies are the result of systematic and purposeful activities of relevant

agencies and institutions. So, with one of the decisive moments in solving problems is appropriate personnel changes in the composition of the central office of the Department, and in particular penal institutions. Another measure that absolutely must happen is amending the penal law. At this time there are very rich in practice the application of penal legislation, which also revealed a number of shortcomings, and made it possible to identify ways to address them. Accordingly, in view of practical experience in the law to make such changes to help improve the process performance, serving sentences, make it more affordable and predictable.

It is necessary to establish a system of effective public and international control over activities in penal institutions. Make this control working and effective. You need to determine the order of realization, powers, funding and accountability of officials of the penitentiary system for non-legitimate demands of public controllers. What is important is the independence of public control of public authorities.

And last, but almost the most important, is to change the paradigm, the concept of punishment and the manner and conditions of his departure. It's about the image of the convicted person, as a person who made a mistake, but not bad. Necessary to make efforts to encourage the destruction of subculture prisoners as individuals who have a romantic and bitter and unjust fate. To convict must be treated as an ordinary person who is temporarily in prison, has the honor and dignity and will soon be released. Accordingly, the system of organs and should not wear penal camp color, and be institutions that provide physical isolation of prisoners and especially try not to harm this person insulation.